

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Υπαίθρια Διαφήμιση, Συμπολιτείες Δήμων και Κοινοτήτων και άλλες διατάξεις»

I. Γενικά

Με τα Κεφάλαια Α' και Β' Σχ.Ν. (άρθρα 1-11 Σχ.Ν.) ρυθμίζονται θέματα σχετιζόμενα με την διενέργεια υπαιθρίων διαφημίσεων, δηλαδή, κατά τη διατύπωση του άρθρου 1 Σχ.Ν., με την «υπαίθρια και δημόσια προβολή με κάθε τρόπο και μέσο, μηνυμάτων κάθε μορφής, για την προώθηση εμπορικών και επαγγελματικών σκοπών καθώς και πολιτικών, κοινωνικών ή άλλων συναφών δραστηριοτήτων». Με το Κεφάλαιο Γ' Σχ.Ν. (άρθρα 12-14 Σχ.Ν.) θεσπίζεται η δυνατότητα συστάσεως συμπολιτειών ομόρων Δήμων και Κοινοτήτων, οι οποίες θα έχουν τη μορφή ανεξάρτητου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη δημοτική αστυνομία και θέματα του Συντονιστικού Οργάνου Επιθεώρησης και Ελέγχου, που συστήθηκε στο Σώμα Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Το άρθρο 15 Σχ.Ν. προβλέπει τη σταδιακή κατάργηση διατάξεων που ρυθμίζουν επιμέρους ζητήματα αναφερόμενα στις υπαίθριες διαφημίσεις. Νομοτεχνικά, οι διατάξεις του άρθρου 15 Σχ.Ν. θα έπρεπε ίσως να ενταχθούν στο Κεφάλαιο Α' του εξεταζόμενου Σχ.Ν.

II. Στα επί μέρους άρθρα του Σχ.Ν.

1. Στο άρθρο 5 παρ. 1 Σχ.Ν.

Κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρ. 5 Σχ.Ν., «Για την υπαίθρια διαφήμιση, απαιτείται πρηγούμενη άδεια η οποία χορηγείται... ύστερα από αίτηση που συνοδεύεται από σχέδιο της διαφήμισης και προηγούμενη καταβολή του τέλους διαφήμισης που προβλέπεται στο άρθρο 15 του β.δ. 24-9/20-10-1958... όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Ομοια άδεια απαιτείται επίσης για την τοποθέτηση πλαισίων από τον διαφημιστή ή τον διαφημιζόμενο.»

Το άρθρο 15 του β.δ/τος 24-9/20-10-1958 κατατάσσει τις διαφημίσεις επί των οποίων εισπράττονται σχετικά τέλη διαφημίσεως σε τέσσερις κατηγορίες, ανάλογα με το είδος τους (διαφημίσεις που αναγράφονται ή αναρτώ-

2

νται ή επικολλώνται μέσα σε μόνιμα ή προσωρινά πλαίσια, φωτεινές διαφημίσεις, διαφημίσεις που γίνονται μέσα σε οχήματα, διαφημίσεις με δώρα, έντυπα κλπ.). Ο υπολογισμός των οφειλομένων τελών ποικίλει ανάλογα με το είδος της διαφήμισης. Έτσι, π.χ. για τις διαφημίσεις της πρώτης (Α) κατηγορίας τα οφειλόμενα τέλη υπολογίζονται εβδομαδιαίως και σε συνάρτηση με το εμβαδόν της διαφήμισης, ενώ για τις διαφημίσεις της τέταρτης (Δ) κατηγορίας (διαφημίσεις με δώρα, έντυπα κλπ., στις οποίες όμως υπάγονται και οι διαφημίσεις από αέρος) τα οφειλόμενα τέλη υπολογίζονται ως ποσοστό επί της διαφημιστικής δαπάνης που καταβάλλει ο διαφημιζόμενος. Εξ άλλου, στις διαφημίσεις των κατηγοριών Α, Β και Γ τα οφειλόμενα τέλη αλλού υπολογίζονται σε εβδομαδιαία βάση (Κατηγορία Α), αλλού σε ετήσια (Κατηγορία Β) και αλλού, σε μηνιαία βάση (Κατηγορία Γ). Στις περιπτώσεις αυτές (κατηγορίες Α, Β και Γ) δεν είναι πάντοτε σαφές κατά πόσον τα οφειλόμενα τέλη οφείλονται ακόμη και αν η διαφήμιση παραμείνει ανηρτημένη για μικρότερα ή διαφορετικά διαστήματα.

Από τη συνεκτίμηση των παραπάνω προκύπτει ότι δεν θα είναι, ενδεχομένως, πάντοτε δυνατός ή ασφαλής ο εκ των προτέρων προσδιορισμός του τέλους διαφήμισης και, οπωσδήποτε, δεν θα είναι επαρκής ο προσδιορισμός του «σχεδίου της διαφήμισης» για τον υπολογισμό του τέλους. Κατά συνέπεια, θα ήταν προτιμότερο να προσδιορίζεται στην αίτηση όχι μόνο το «σχέδιο της διαφήμισης» αλλά και η χρονική διάρκεια κατά την οποία αυτή θα παραμείνει ανηρτημένη.

Εξ άλλου, η έκφραση «σχέδιο της διαφήμισης» δεν παρίσταται ιδιαίτερα επιτυχής, δεδομένου ότι είναι δυνατόν να εκληφθεί ότι αναφέρεται στο περιεχόμενο της διαφήμισης, ενώ, προφανώς, τούτο είναι κατ' αρχήν αδιάφορο για τον υπολογισμό των οφειλομένων τελών. Μάλλον ο νομοθέτης επιθυμεί να δηλώνεται από τον διαφημιστή ή τον διαφημιζόμενο το είδος (π.χ. φωτεινή, ηλεκτρονική κλπ.) και οι διαστάσεις της διαφήμισης.

Τέλος, η λέξη «όμοια» είναι προτιμότερο να απαλειφθεί από τη φράση «Όμοια άδεια απαιτείται επίσης για την τοποθέτηση πλαισίων...», αφού εδώ δεν πρόκειται για «όμοια» άδεια, δηλαδή για άδεια διαφήμισης, αλλά για άλλη άδεια, δηλαδή για άδεια τοποθέτησης πλαισίων. Γενικότερα, δεν θα ήταν, ίσως, άσκοπο να διευκρινισθεί νομοθετικά η σχέση των δύο αυτών «αδειών» που κατ' αρχήν φαίνονται συναφείς, ή, πάντως, στενά συνδεδεμένες η μία με την άλλη.

2. Στο άρθρο 12 Σχ.Ν.

Με το άρθρο 12 Σχ.Ν. παρέχεται η δυνατότητα σε όμορους Δήμους ή Κοινότητες της χώρας να συνιστούν με αποφάσεις των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων τους «Συμπολιτείες». Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 12 Σχ.Ν., με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, όμορος Δήμος ή Κοινότητα μπορεί να υποχρεωθεί να συμμετάσχει σε υφιστάμενη ή υπό σύσταση Συμπολιτεία.

Η διάταξη πρέπει να εκτιμηθεί σε συνάρτηση με τις ρυθμίσεις του άρθρου 102 παρ. 1 Σ. Εντούτοις, κατά την παρ. 3 του άρθρου 102 Σ. «Με νόμο μπορεί να προβλέπονται για την εκτέλεση έργων ή την παροχή υπηρεσιών ή την άσκηση αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης αναγκαστικοί ή εκούσιοι σύνδεσμοι οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης που διοικούνται από αιρετά όργανα.»

Αθήνα, 11 Σεπτεμβρίου 2001

Ο εισηγητής επιστημονικός συνεργάτης
Ξενοφών Ιω. Παπαρρηγόπουλος

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης
Στέλιος Ν. Κουσούλης
Επικ. Καθηγητής Νομικής Παν/μίου Αθηνών

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης
Αντώνης Μ. Παντελής
Καθηγητής Νομικής Παν/μίου Αθηνών

Για το Επιστημονικό Συμβούλιο
Καθηγητής Κώστας Μαυριάς